DICASTERO PER L'EVANGELIZZAZIONE
SEZIONE PER LE QUESTIONI FONDAMENTALI DELL'EVANGELIZZAZIONE NEL MONDO

IUBILAEUM A. D. MMXXV
PEREGRINANTES IN SPEM

TY BOWIEM, MÓJ BOŻE, JESTEŚ MOJĄ NADZIEJĄ

POMOC DUSZPASTERSKA

IX ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH
16 LISTOPADA 2025

INDEKS

Wprowadzenie
Abp Rino Fisichella 3

Propozycje duszpasterskie 4

Czuwanie modlitewne 7

Przykład św. Benedykta Józefa Labre 12

Jubileusz osób ubogich (w Rzymie) 13

Jak uzyskać odpust jubileuszowy? 14

Modlitwa inspirowana *Orędziem* Ojca Świętego 15

WPROWADZENIE

W celu przeżycia IX edycji Światowego Dnia Ubogich, który będzie obchodzony w całym Kościele 16 listopada 2025 roku, Ojciec Święty wybrał motto szczególnie znaczące w czasie Zwyczajnego Jubileuszu Roku 2025: „Ty bowiem, mój Boże, jesteś moją nadzieją" (Ps 71, 5). Słowa psalmisty pozwalają nam dostrzec okrzyk nadziei, który mógłby wydobywać się z pokornego i wdzięcznego serca ubogiego, jak trafnie stwierdził papież Leon XIV w swoim orędziu na ten dzień: „Ubogi może stać się świadkiem silnej i niezawodnej nadziei, właśnie dlatego, że jest ona wyznawana w niepewnych warunkach życia, pełnych niedostatków, kruchości i marginalizacji. On nie liczy na bezpieczeństwo, jakie daje władza i posiadanie; wręcz przeciwnie – cierpi z ich powodu i często pada ich ofiarą. Jego nadzieja może spocząć jedynie gdzie indziej. Uznając, że Bóg jest naszą pierwszą i jedyną nadzieją, również my przechodzimy od nadziei ulotnych do nadziei trwałej" (nr 2).

Ojciec Święty zachęca nas do rozróżnienia między nadziejami a nadzieją. Prowadzenie życia w oparciu o nadzieje, które codziennie przyjmujemy za swoje, jest ryzykowne: mogą one łatwo okazać się iluzoryczne i stopniowo prowadzić do rozczarowania. Konieczne jest otwarcie wzroku na horyzont o innym, szerszym znaczeniu, który nie ogranicza się do „teraz" i „natychmiast". Można mieć wiele różnych nadziei, ale ten, kto nie zna Boga – jak twierdzi Apostoł – w gruncie rzeczy pozostaje bez nadziei. Jubileusz jest niezmiennym głoszeniem Jezusa Chrystusa, „naszej nadziei", która przekracza czas i przestrzeń, aby dać każdemu człowiekowi siłę swojej obecności. On jest prawdziwą nadzieją, która podtrzymuje życie, pozwalając nam wyjść poza wszelkie możliwe ludzkie rozczarowania (por. Ef 2, 12).

Dlatego psalmista stanowczo stwierdza: „Ty bowiem, mój Boże, jesteś moją nadzieją" (Ps 71, 5). Słowa te zostały wyjaśnione w Orędziu papieża Leona XIV, opublikowanym z okazji IX ŚWIATOWEGO DNIA UBOGICH, a teraz znajdują one dalsze potwierdzenie w niniejszej pomocy duszpasterskiej, która ma służyć jako proste narzędzie dla diecezji, parafii i wszystkich innych wspólnot kościelnych, aby przygotować się do tego wydarzenia i świętować je w sposób szczególny w tym Roku Świętym. Niech troska o najbardziej potrzebujących sprawi, że wszyscy staniemy się pielgrzymami nadziei w świecie, który potrzebuje oświecenia obecnością Światła Zmartwychwstałego i pochodnią miłości, którą On zapalił w naszych sercach.

Abp Rino Fisichella
Pro-prefekt Dykasterii ds. Ewangelizacji
Sekcja Podstawowych Zagadnień Ewangelizacji w Świecie

PROPOZYCJE DUSZPASTERSKIE

«Rodzący się Kościół nie oddzielał wiary od działania społecznego: wiara, której nie towarzyszyło świadectwo uczynków, jak nauczał św. Jakub, była uważana za martwą (por. Jk 2, 17)»

(Papież Leon XIV, Adhort. apost. *Dilexi te*)

Wobec ubogich nie wystarczą teoretyczne przemówienia czy piękne słowa; potrzebne są konkretne, ludzkie gesty wobec realnych ludzi. W Ewangelii to właśnie Jezus uczy nas, że w każdym ubogim jest obecny On sam, i dlatego zapewnia nas: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili" (Mt 25,40).

Proponujemy kilka inicjatyw, które można wykorzystać stosownie do wrażliwości i potrzeb w diecezjach, parafiach i różnych wspólnotach. Niech Duch Święty działa w naszych sercach i prowadzi nas ku innym z taką samą miłością i dobrocią, jaką obdarza nas Bóg.

1 PROPOZYCJE INICJATYW MODLITEWNYCH

- W poprzedzającym tygodniu pamiętaj w modlitwie o ubogich i potrzebujących we wspólnocie podczas Mszy Świętej i zachęć do owocnego przeżycia DNIA UBOGICH.
- Zorganizuj czuwanie modlitewne z członkami oraz z wolontariuszami stowarzyszeń i grup charytatywnych działających we wspólnocie parafialnej, a także z tymi, którym pomagają. Czuwanie takie można zorganizować w sobotni wieczór 15 listopada. Możesz skorzystać z propozycji przedstawionej w niniejszej broszurce.
- Odmów wspólnotowy różaniec, powierzając Matce Bożej intencje najbardziej potrzebujących.
- Zachęć do modlitwy za najbiedniejszych oraz najbardziej potrzebujących w lokalnej społeczności wspólnoty kontemplacyjne i klauzurowe.
- Przeprowadź specjalna katechezę dla młodzieży i dzieci na temat ubóstwa, stanowiąca zachętę do odkrycia, kim są ubodzy, których spotykają w swoim codziennym życiu: żyjący na marginesie społeczeństwa, samotni i nie mający przyjacielskich relacji w szkole, żyjący w trudnych warunkach bytowych.

2 PROPOZYCJE INICJATYW LITURGICZNYCH

- W niedzielę 16 listopada z okazji ŚWIATOWEGO DNIA UBOGICH tak dostosuj homilię, aby uwypuklić służbę świadczoną na rzecz najbardziej potrzebujących.
- Opublikuj w gazetce parafialnej świadectwa osoby potrzebującej lub uchodźcy z lokalnej społeczności.
- Zaproponuj osobom biednym i potrzebującym animowanie niedzielnej liturgii Mszy Świętej (czytania mszalne, procesja z darami).
- Poproś wolontariusza z grupy charytatywnej działającej przy parafii o przygotowanie i odczytanie podczas liturgii Mszy Świętej intencji modlitwy wiernych.
- Po zakończeniu niedzielnej Mszy Świętej zorganizuj specjalną zbiórkę charytatywną (pieniężną lub zbiórkę produktów spożywczych) na rzecz organizacji charytatywnej działającej na terenie parafii.
- Napisz różne cytaty biblijne na małych, papierowych karteczkach, które można zwinąć lub złożyć. Pod koniec Mszy Świętej rozdaj wiernym, aby mogli je przeczytać w domu, jako przypomnienie treści wypływających z celebrowanego DNIA UBOGICH.

3 PROPOZYCJE INICJATYW CHARYTATYWNYCH

- Podziel się niedzielnym obiadem z tymi, którym brakuje artykułów pierwszej potrzeby. Ubogich we wspólnocie parafialnej można zaprosić na posiłek, po którym może nastąpić chwila serdeczności i dzielenia się podczas wspólnych rozmów. Także każda rodzina w parafii może zaprosić do swojego domu kogoś, kto przeżywa okres trudności lub jest samotny.
- Wykorzystaj ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH, aby odwiedzić osoby samotne zarówno w szpitalach, jak i domach spokojnej starości, ośrodkach dla potrzebujących, czy domach prywatnych.
- Zwróć szczególną uwagę na ludzi młodych, zwłaszcza samotnych, opuszczonych, odrzuconych, tych którzy mogą odczuwać „życiową porażkę". Zaproś ich do udziału w różnych aktywnościach na rzecz parafii, które mogą zachęcić do ponownej integracji z nową grupą, tworząc relacje, które będą wspierciem i początkiem nowych przyjaźni.
- Przekaż podstawowe leki potrzebującym rodzinom, zwłaszcza jeśli są w nich dzieci, osoby chore lub starsze.
- Jeśli w społeczności są uchodźcy wojenni, przynieś im artykuły spożywcze i ofiaruj mały przedmiot religijny.
- Poznaj lokalnych liderów stowarzyszeń działających na rzecz zapobiegania ubóstwa (ekonomicznego, społecznego, ludzkiego) w celu zaznajomienia się z ich działalnością i potrzebami.

CZUWANIE MODLITEWNE

To czuwanie ma być chwilą modlitwy, podczas której wspólnota ofiaruje Bogu wszystkie podejmowane przez cały rok działania na rzecz potrzebujących. Dlatego nie powinno być traktowane jako jednorazowa chwila, to znaczy jako święto, które odbywa się raz w roku, ponieważ jest to wymagane. Aby tego uniknąć, należałoby skierować zaproszenie do czuwania do wszystkich ludzi dobrej woli i do wszystkich wspólnot, które w parafii lub w lokalnej społeczności poświęcają się w różny sposób, aby pomagać ubogim na ciele i na duchu.

Ten czas modlitwy ma podkreślić, że początek naszego działania na rzecz ubogich, a także cel wszystkich naszych wysiłków dla nich, znajduje się w Bogu, który pobudza nasze serca do oddania się innym. Sugerujemy prostą strukturę skupioną na słuchaniu Słowa Bożego, jednak propozycja ta powinna zostać następnie skonkretyzowana i dostosowana, w zależności od lokalnych tradycji.

Czuwanie można odbyć z wystawionym Najświętszym Sakramentem.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Jeżeli zdecydowano się na zorganizowanie czuwania z wystawionym Najświętszym Sakramentem, kapłan postępuje tak jak zwykle. Kiedy wierni się zgromadzą i rozpocznie się pieśń, kapłan podchodzi do Tabernakulum. Przynosi Najświętszy Sakrament i umieszcza Go w monstrancji. Kapłan na kolanach okadza Najświętszy Sakrament. Następnie można zaśpiewać pieśń i wygłosić słowo wprowadzające, które może brzmieć następująco:

C./ Już po raz dziewiąty obchodzimy w Kościele powszechnym ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH. Jest to moment podsumowania, podziękowania i refleksji, aby z nową siłą powrócić do naszych zobowiązań podjętych w ostatnich miesiącach na rzecz ubogich. Trwamy przed Panem prawdziwie obecnym w Najświętszym Sakramencie. Jego obecność w tym chlebie mówi nam o Jego ubóstwie: który będąc bogaty, dla nas stał się ubogim (2 Kor 8,9). To także wezwanie do dostrzegania obecności Boga w każdym człowieku, którego spotykamy na naszej drodze, szczególnie w najmniejszym, najsłabszym i najbardziej nieszczęśliwym. Umocnieni tą pewnością w Bożą obecność wśród nas przeżyjmy ten moment modlitwy, modlitwy pokornej i błagalnej, z tym wołaniem, że „Ty bowiem, mój Boże, jesteś moją nadzieją (Ps 71, 5)".

C./ Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament...
R./ Teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen (powtarza się trzy razy)

Chwila ciszy

Słowo Boże

C./ Niech dzisiejszego wieczoru prowadzi nas Słowo Boże; niech rozbrzmiewa w nas i oświetla nasze życie.

L./ **Wsłuchajmy się w Słowa z Pierwszego Listu św. Jana Apostoła**
(1J 4,10-16)
W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować. Nikt nigdy Boga nie oglądał. Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg trwa w nas i miłość ku Niemu jest w nas doskonała. Poznajemy, że my trwamy w Nim, a On w nas, bo udzielił nam ze swego Ducha. My także widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec zesłał Syna jako Zbawiciela świata. Jeśli kto wyznaje, że Jezus jest Synem Bożym, to Bóg trwa w nim, a on w Bogu. Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim.

Psalm (Ps 71 (70), 1-2. 3-4a. 5-6b. 15ab i 17 (R.: por. 15a))
Refren: Będę wysławiał pomoc Twoją, Panie.

W Tobie, Panie, ucieczka moja, *
niech wstydu nie zaznam na wieki.
Wyzwól mnie i ratuj w Twej sprawiedliwości, *
nakłoń ku mnie swe ucho i ześlij ocalenie.

Bądź dla mnie skałą schronienia *
i zamkiem warownym, aby mnie ocalić,
bo Ty jesteś moją opoką i twierdzą. *
Boże mój, wyrwij mnie z rąk niegodziwca.

Bo Ty, mój Boże, jesteś moją nadzieją, *
Panie, Tobie ufam od młodości.
Ty byłeś moją podporą od dnia narodzin, *
od łona matki moim opiekunem.

Moje usta będą głosiły Twoją sprawiedliwość *
i przez cały dzień Twoją pomoc.
Boże, Ty mnie uczyłeś od mojej młodości *
i do tej chwili głoszę Twoje cuda.

Byłoby wskazane, aby któraś z obecnych osób złożyła świadectwo o swojej posłudze na rzecz ubogich, podkreślając aspekt duchowy. Alternatywnie można wykorzystać jeden z poniższych fragmentów.

L./ **Z *Orędzia* Papieża Leona XIV na IX Światowy Dzień Ubogich** (nr 6)

To nie przypadek, że Światowy Dzień Ubogich obchodzony jest pod koniec tego roku łaski. Kiedy Drzwi Święte zostaną zamknięte, będziemy musieli zachować i przekazać Boże dary, które zostały złożone w nasze ręce w ciągu całego roku modlitwy, nawrócenia i świadectwa. Ubodzy nie są przedmiotem naszej posługi duszpasterskiej, ale kreatywnymi podmiotami, które skłaniają nas do ciągłego poszukiwania nowych form życia Ewangelią dzisiaj. W obliczu następujących coraz to nowych fal zubożenia, istnieje niebezpieczeństwo przyzwyczajenia się i poddania się. Każdego dnia spotykamy osoby ubogie lub zubożałe, a niekiedy, to nam samym może się zdarzyć mieć mniej, stracić to, co kiedyś wydawało nam się pewne: mieszkanie, odpowiednią ilość pożywienia na każdy dzień, dostęp do opieki zdrowotnej, dobry poziom wykształcenia i informacji, wolność religijną i wolność słowa. Powierzmy się Najświętszej Maryi, Pocieszycielce strapionych, i wraz z Nią wznieśmy pieśń nadziei, przyjmując za swoje słowa Te Deum: „*In Te, Domine, speravi, non confundar in aeternum" – „W Tobie, Panie, zaufałem, nie zawstydzę się na wieki*".

L./ **Z Adhortacji Apostolskiej *Dilexi te* Leona XIV** (nr 110)

Dla nas, chrześcijan, kwestia ubogich prowadzi z powrotem do sedna naszej wiary. Opcja preferencyjna na rzecz ubogich, czyli miłość Kościoła do nich, jak nauczał św. Jan Paweł II, „jest decydująca i należy do jego stałej tradycji, skłania go do zwrócenia się ku światu, w którym pomimo postępu techniczno-gospodarczego ubóstwo grozi przybraniem gigantycznych rozmiarów". Rzeczywistość jest taka, że dla chrześcijan ubodzy nie są kategorią socjologiczną, lecz samym ciałem Chrystusa. Nie wystarczy bowiem ograniczyć się do ogólnego sformułowania doktryny o wcieleniu Boga. Natomiast, aby naprawdę wejść w to misterium, należy sprecyzować, że Pan stał się ciałem, które jest głodne, spragnione, chore, uwięzione. „Kościół ubogi dla ubogich zaczyna się od tego, że wychodzimy ku ciału Chrystusa. Jeśli idziemy do ciała Chrystusa, zaczynamy coś rozumieć, pojmować, czym jest to ubóstwo, ubóstwo Pana. I nie jest to łatwe"

Po chwili ciszy przeznaczonej na osobistą refleksję można zaśpiewać pieśń.

Modlitwa wspólnotowa

C./ Skierujmy nasze wołanie do Pana, prosząc o litość i miłosierdzie dla nas, ponieważ tak często ignorowaliśmy i byliśmy odpowiedzialni za ubóstwo naszych Sióstr i Braci. Wołajmy:
W./ **Panie, zmiłuj się nad nami.**

L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są bólem. W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są marginalizacją społeczną. W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są znęcaniem się W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są przemocą W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są torturami W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są więzieniem. W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są wojną W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są pozbawieniem wolności W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są pozbawieniem godności W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są niewiedzą W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są analfabetyzmem W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są stanem zagrożenia sanitarnego W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są bezrobociem W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są niewolnictwem i handlem ludźmi W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są wygnaniem W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są ubóstwem W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze naznaczone są przymusową migracją W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze zalane są łzami, szczególnie kobiet, mężczyzn i dzieci wykorzystywanych w niegodziwych interesach, W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze zdeptane są przez chorą logikę władzy i posiadania W/.
L./ Modlimy się za tych, których twarze zdeptane są przez perwersyjną logikę pieniądza W/.

Wezwania do Matki Bożej ubogich

L./ Dziewico ubogich, zaprowadź nas do Jezusa, źródła łaski.
L./ Dziewico ubogich, ocal narody.
L./ Dziewico ubogich, udzielaj ulgi chorym.
L./ Dziewico ubogich, złagódź cierpienia.
L./ Dziewico ubogich, módl się za każdego z nas.
L./ Dziewico ubogich, wierzymy w Ciebie. Dziewico ubogich, pamiętaj o nas.
L./ Dziewico ubogich, będziemy się dużo modlić.
L./ Dziewico ubogich, oręduj za nami.
L./ Dziewico ubogich, Matko Zbawiciela, Matko Boża, módl się za nami!

C./ Dziewico Ubogich, przedstawiamy Ci nasze intencje, abyś wstawiła się u Pana i wyjednała nam poprzez Twoje macierzyńske pośrednictwo, wszelkie łaski i błogosławieństwo zgodne z Bożą wolą.
W./ **Amen**.

Ojcze nasz

C./ Uczniom, którzy prosili Jezusa o to, by nauczył ich modlić się, odpowiedział słowami ubogich, którzy zwracają się do Jedynego Ojca, w którym wszyscy się rozpoznają jako bracia. Dlatego modlimy się wspólnie [śpiewając]: **Ojcze nasz...**

Błogosławieństwo eucharystyczne

Po zakończeniu adoracji kapłan lub diakon podchodzi do ołtarza; śpiewa się *Tantum ergo* lub inną odpowiednią pieśń. Kapłan lub diakon klęcząc okadza Najświętszy Sakrament. Potem wstaje i mówi:

Módlmy się:
Boże, Ty w Najświętszym Sakramencie zostawiłeś nam pamiątkę swej męki, * daj nam taką czcią otaczać święte tajemnice Ciała i Krwi Twojej, * abyśmy nieustannie doznawali owoców Twego odkupienia. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.
W./ **Amen.**

Ten, kto przewodniczy nabożeństwu udziela błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem.

Dziękczynienie

Jeśli uzna się to za stosowne, po błogosławieństwie eucharystycznym można, zgodnie z miejscowymi zwyczajami, wypowiedzieć następującą aklamacje:

Niech będzie Bóg uwielbiony!
Niech będzie uwielbione święte Imię Jego!
Niech będzie uwielbiony Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek!
Niech będzie uwielbione Imię Jezusowe.
Niech będzie uwielbione Najświętsze Serce Jezusowe!
Niech będzie uwielbiona Najświętsza Krew Jezusowa!
Niech będzie uwielbiony Pan Jezus w Najświętszym Sakramencie Ołtarza!
Niech będzie uwielbiony Duch Święty Pocieszyciel!
Niech będzie pochwalona Bogarodzica, Najświętsza Panna Maryja!
Niech będzie pochwalone jej święte i Niepokalane Poczęcie!
Niech będzie pochwalone imię Maryi, Dziewicy i Matki!
Niech będzie pochwalony św. Józef, Jej przeczysty Oblubieniec!
Niech będzie uwielbiony Bóg w swoich Aniołach i w swoich świętych!

Po błogosławieństwie kapłan lub diakon umieszcza Najświętszy Sakrament z powrotem w tabernakulum i przyklęka. W tym czasie śpiewa się antyfonę maryjną, np. *Salve Regina* lub inną odpowiednią pieśń.

PRZYKŁAD ŚWIĘTEGO BENEDYKTA JÓZEFA LABRE

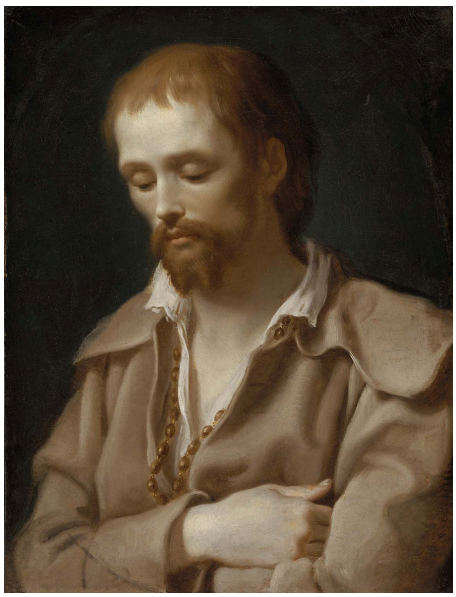

Urodzony: 26 marca 1748 w Amettes

Zmarł: 16 kwietnia 1783 w Rzymie

Kanonizowany: 8 grudnia 1881 przez papieża Leona XIII

Pochowany w kościele parafialnym Santa Maria ai Monti w Rzymie

Po tym, jak wiele klasztorów we Francji odmówiło mu przyjęcia, w Italii odkrył swoje prawdziwe powołanie. Pan powołał go do większej samotności niż ta w klasztorach: wysłał go na drogę i na drodze pozostał, stając się na tej ziemi wędrowcem Boga. Odciął się od wszystkiego, narażając swoje ciało na działanie żywiołów, ale coraz bardziej wzrastał w modlitwie, od której nikt nie był w stanie go odciągnąć. Jego strój składał się z tuniki i szkaplerza nowicjusza, a na ramionach wisiał worek zawierający całe jego bogactwo: „O naśladowaniu Chrystusa", Nowy Testament i brewiarz, który odmawiał codziennie; na piersi miał krucyfiks, a w rękach różaniec. Kawałek chleba i kilka ziół wystarczały mu na codzienne wyżywienie. Nigdy o nic nie prosił, a wszystko, co otrzymywał z miłosierdzia i uważał za zbędne, rozdawał innym ubogim. Odpoczywał prawie zawsze na świeżym powietrzu, u stóp drzewa, wzdłuż żywopłotu. Benedykt Józef wielokrotnie odwiedzał Loreto, Asyż, Neapol, Bari i Fabriano.
Ostatnie lata życia spędził w Rzymie (z wyjątkiem corocznej pielgrzymki do Loreto), śpiąc zazwyczaj w kącie ruin Koloseum. Pewnego poranka w kwietniu 1783 roku znaleziono go nieprzytomnego na drodze prowadzącej do kościoła Santa Maria ai Monti. Zmarł 16 kwietnia tego samego roku na zapleczu sklepu rzeźnika, który go przyjął. Miał trzydzieści pięć lat. Gdy tylko wyzionął ducha, po całym Rzymie rozeszła się wieść: „święty umarł". Został pochowany w kościele Santa Maria ai Monti, po lewej stronie ołtarza głównego.

Hubert Claude, *Benedetto Giuseppe Labre*,
w. *Bibliotheca Sanctorum*, vol. II, So. Gra. Ro, Rzym 1962, s. 1218-1220

IUBILAEUM A. D. MMXXV

PEREGRINANTES IN SPEM

JUBILEUSZ OSÓB UBOGICH

14-16 listopada 2025

Piątek 14 listopada

godz. 17:30 „Czuwanie Miłosierdzia", które poprowadzi grupa „Fratello" (Bazylika św. Pawła za Murami)

Sobota 15 listopada

godz. 9:00 Pielgrzymka do Drzwi Świętych z możliwością skorzystania z Sakramentu Pokuty i Pojednania w Kościołach jubileuszowych.

godz. 16:00 Modlitwa Maryjna, którą poprowadzi grupa „Fratello" (Plac św. Piotra)

Niedziela 16 listopada

godz. 10:00 Msza Święta pod przewodnictwem Ojca Świętego z okazji IX Światowego Dnia Ubogich (Bazylika Św. Piotra)

godz. 12:30 Obiad z Ojcem Świętym zorganizowany przez Dykasterię ds. Posługi Miłosierdzia (Aula Pawła VI)

ZAREJESTRUJ SIĘ NA WYDARZENIE

DICASTERIUM PRO EVANGELIZATIONE

SECTIO DE QUAESTIONIBUS FUNDAMENTALIBUS EVANGELIZATIONIS IN MUNDO

www.iubilaeum2025.va

@iubilaeum25

JAK UZYSKAĆ ODPUST JUBILEUSZOWY?

Jubileusz jest sprzyjającym czasem do otrzymania łaski odpustu, „pełni Bożego przebaczenia, które nie zna granic”

(bulla *Spes non confundit*, 23)

Warunki, aby otrzymać dar odpustu zupełnego:

- Oczyszczenie w sakramencie pokuty,
- Komunia Święta,
- Modlitwy zgodnie z intencjami Ojca Świętego

Ponadto

- pielgrzymka do świętego miejsca: do co najmniej jednej z czterech głównych bazylik papieskich lub do dowolnego kościoła jubileuszowego *lub*
- podjęcie jakiegoś dzieła miłosierdzia lub pokuty

Możemy być solidarni z tymi, którzy odeszli przed nami, ofiarując w modlitwie wstawienniczej tę łaskę duszom czyśćcowym.

* Prosimy o zapoznanie się z normami zawartymi w dokumencie „O uzyskaniu odpustu podczas zwyczajnego Jubileuszu roku 2025 ogłoszonego przez Jego Świętobliwość Papieża Franciszka”, wydanym przez Penitencjarię Apostolską.

MODLITWA INSPIROWANA ORĘDZIEM OJCA ŚWIĘTEGO,

PAPIEŻA LEONA XIV, NA IX ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH

Boże, Ojcze żyjących, Ty jesteś Bogiem nadziei. Naszą skałą schronienia i naszym zamkiem warownym, Ty jesteś naszym wsparciem. W Tobie szukamy schronienia pośród życiowych prób. Ty jesteś naszą pierwszą i jedyną nadzieją, naszym towarzyszem drogi. Potrzebujemy Ciebie, Twojej przyjaźni, Twojego błogosławieństwa, Twojego Słowa, sprawowanych Sakramentów, aby wzrastać i dojrzewać w wierze. W Tobie znajdujemy nasz skarb. Bez Ciebie wszystko, co mamy, sprawia, że stajemy się jeszcze bardziej puści.

O Panie Jezu, Słowo Wcielone, przyjąłeś naszą biedę, aby uczynić wszystkich bogatymi poprzez nasze ubogie głosy, nasze historie, nasze ubogie twarze. Z naszym życiem, a także słowami i mądrością, które nosimy w sobie, prowokujemy wszystkich do dotknięcia prawdy Twojej Ewangelii. Wzmocnij naszą wiarę w Ciebie, który zbawiłeś nas swoją śmiercią i zmartwychwstaniem i który powrócisz ponownie. Niech nasze serca zawsze będą zakorzenione w Tobie, który jesteś naszą nadzieją.

Duchu Święty, miłości Ojca i Syna, który budzisz w nas oczekiwanie na niebiańską Ojczyznę, oświeć i umocnij naszych braci chrześcijan, aby zaangażowali się w sprawy naszych ziemskich miast, czyniąc je już teraz podobnymi do błogosławionej Ojczyzny. Spraw, aby wszyscy mężczyźni i kobiety dobrej woli stawiali czoła i usuwali na poziomie międzynarodowym strukturalne przyczyny ubóstwa, tworząc nowe znaki nadziei, aby tym samym świadczyć konkretnymi gestami o miłości, którą w tajemniczy sposób wylewasz na nich.

Najświętsza Maryjo Panno, Pocieszycielko strapionych, i święty Antoni z Padwy, patronie ubogich, módlcie się za nami, aby ten Rok Jubileuszowy stał się bodźcem do rozwoju polityki zwalczania starych i nowych form ubóstwa, a także nowych inicjatyw wsparcia i pomocy najbiedniejszym spośród nas, abyśmy wszyscy mieli dom, pożywienie, opiekę medyczną i edukację. Amen!

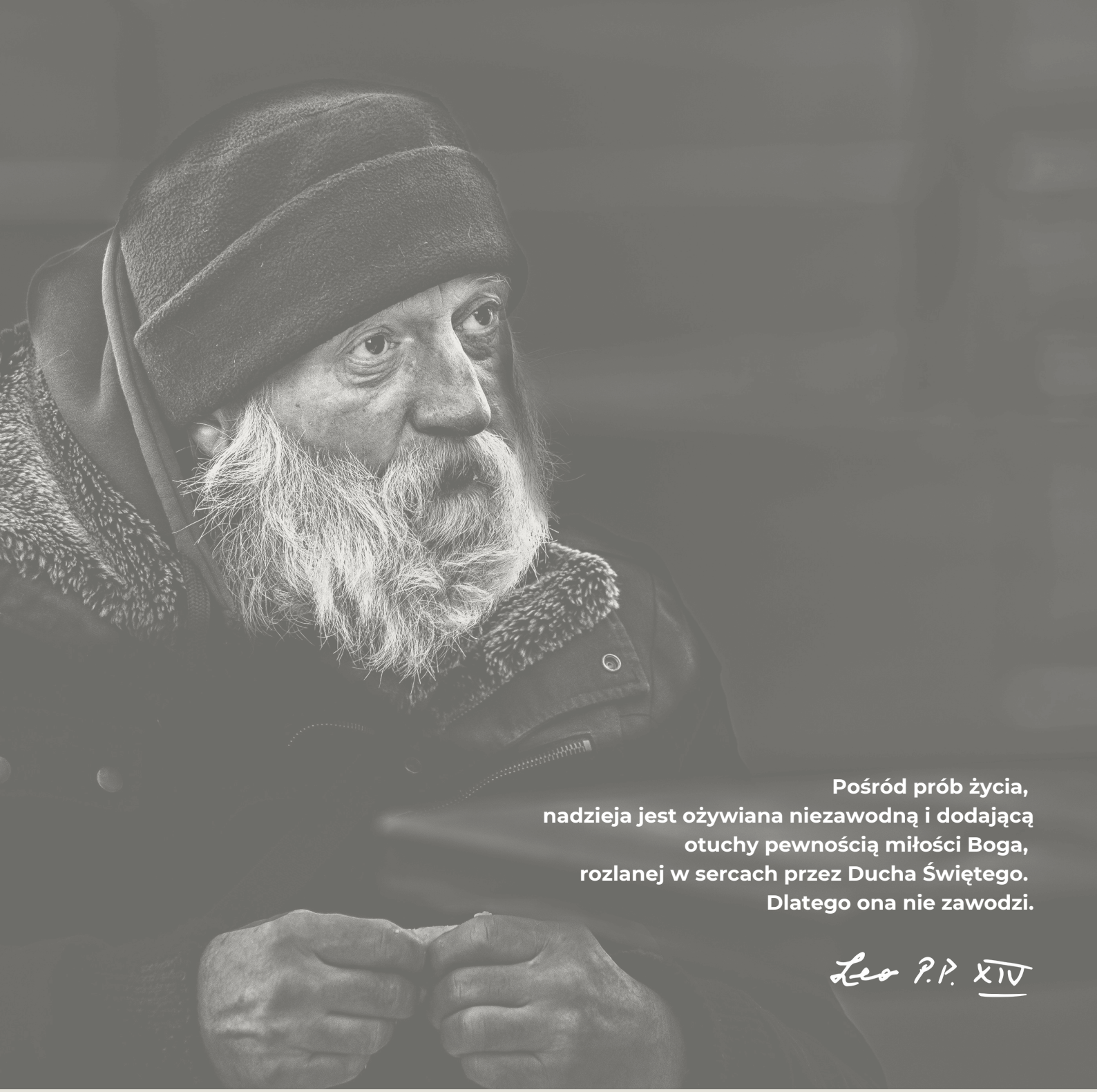

**Pośród prób życia,
nadzieja jest ożywiana niezawodną i dodającą
otuchy pewnością miłości Boga,
rozlanej w sercach przez Ducha Świętego.
Dlatego ona nie zawodzi.**

Leo P.P. XIV

DICASTERO PER L'EVANGELIZZAZIONE

SEZIONE PER LE QUESTIONI FONDAMENTALI
DELL'EVANGELIZZAZIONE NEL MONDO

WWW.EVANGELIZATIO.VA

IUBILAEUM A. D. MMXXV
PEREGRINANTES IN SPEM

ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH

Ty jesteś moją nadzieją
2025